

До

ТЪРГОВСКИ РЕГИСТЪР И РЕГИСТЪР НА
ЮЛНЦ

ОБЯСНИТЕЛНА ЗАПИСКА

от

„Държавна консолидационна компания“
ЕАД, вписано в ТР с ЕИК 121031861 и адрес
на управление: гр. София, ул. „Тинтява“ № 86,
представлявано от изпълнителния директор
Рая Каназирева

относно

Заявление A5 с вх. № 20210906185635 по
партидата на „Държавна консолидационна
компания“ ЕАД, ЕИК: 121031861

УВАЖАЕМИ ДЛЪЖНОСТНИ ЛИЦА ПО РЕГИСТРАЦИЯТА,

С подаването на *Заявление A5 с вх. № 20210906185635* по партидата на „ДЪРЖАВНА КОНСОЛИДАЦИОННА КОМПАНИЯ“ ЕАД (по-долу „ДКК“), ЕИК: 121031861, едноличният собственик на капитала на дружеството – държавата чрез Министъра на икономиката на Република България, упражняващ правата на държавата, прави **незаконосъобразен опит за вписване на следните обстоятелства:**

- избор на двама нови членове на Съвета на директорите, които в противоречие с чл. 21, ал. 1 от Закона за публичните предприятия (ЗПП) не са участвали в конкурс;
- вписване на промяна в начина на представяване на дружеството чрез едноличен избор на двама членове на Съвета на директорите за изпълнителни директори на ДКК, като за целта не е взето решение от Съвета на директорите съгласно чл. 244, ал. 4 от Търговския закон (ТЗ);
- обявяване изменения в Устава на дружеството относно начина на представяване на ДКК.

Считам, че следва да постановите отказ за вписване на горните обстоятелства, заявени със *Заявление A5 с вх. № 20210906185635*, поради следното:

1. Видно от справка в Търговския регистър, едноличен собственик на капитала на ДКК е държавата, представявана от министъра на икономиката, т.е. дружеството е публично предприятие по смисъла на чл. 2, ал. 1, т. 1 от ЗПП. Следователно, освен разпоредбите на ТЗ в случая се прилага и ЗПП, който е специален закон и който съгласно чл. 21, т. 5 от ЗТР и чл. 24, ал. 3, т. 14 от Наредба № 1/2007г. длъжностните лица по регистрацията следва да съобразят при разглеждането на заявлението.

2. На първо място, според чл. 21, ал. 1 от ЗПП **всички членове на органите за управление и контрол се избират и назначават след провеждане на конкурс**. Условията и редът за провеждане на конкурса се ureждат в правилника за прилагане на закона.

В § 1, т. 13 от ДР на ЗПП е посочено, че под „членове на органите за управление и контрол“ законът има предвид и членовете на съветите на директорите в акционерните дружества с едностепенна структура.

В настоящия случай, видно от Протокол за решения на едноличния собственик на ДКК от 02.09.2021г., представен като приложение към въпросното заявление, служебният Министър на икономиката избира две нови лица за членове на Съвета на директорите на ДКК, като от решението е видно, че те не са участвали в конкурса, тъй като се назначават „*до провеждане на конкурса*“. Отделно от това към заявлението не са приложени доказателства, нито дори твърдения в приложени документи, че тези лица са избрани след приключила конкурсна процедура. Нещо повече – видно от решението по т. 2 от протокола, двете лица се избират „*за независими членове*“, но кой е независим член определят ЗПП и ППЗПП, а това е лице, номинирано от комисия в процедура пред Агенцията за публични предприятия и контрол (АППК). Няма как органът, упражняващ правата на държавата като едноличен собственик на капитала, да назначава независим член, който да е избран лично от него – така не се постига изискването това лице да независимо именно от органа, който го назначава. Тази гаранция се постига единствено и само, ако министърът назначи лице, което му е предложено от комисия от АППК след проведена пред агенцията конкурсна процедура. Следователно, **единоличният собственик нарушава императивните разпоредби на ЗПП и ППЗПП и по този начин постановява едно незаконосъобразно решение, вземането на което е извън неговата компетентност и правомощия, а и към заявлението не са представени документи за обстоятелства съгласно чл. 21, т. 5 от ЗТР и чл. 24, ал. 3, т. 14 от Наредба № 1/2007г.**

3. На следващо място, двама членове на Съвета на директорите директно са посочени от едноличния собственик на ДКК за представители на дружеството, т.е. за негови Изпълнителни директори.

Горното решение също е извън правомощията на Министъра на икономиката съгласно правилото на чл. 244, ал. 4 от ТЗ. Дори и да се приеме цитираната в обяснителната бележка на заявителя съдебна практика в изолирано решение на ВКС от 2005г. (което не съставлява задължителна за държавните органи съдебна практика по смисъла на ЗСВ), съгласно която нямао пречка с устава да бъде предвидено, че правомощията по избора на изпълнителния директор могат да бъдат от компетентността на едноличния собственик, то в случая обявеният по партидата на ДКК Устав на ДКК не допуска подобна възможност. С въпросното заявление е представено и изменение на Устава, но то не е обявено и според чл. 231, ал. 3 от ТЗ не е влязло в сила.

Цитираното решение на САС също не представлява задължителна съдебна практика и освен това по предмет касае друго правомощие на съвета – относно определяне на възнаграждения, което действително не е установено в обществен интерес, но систематичният прочит на чл. 244 – не само ал. 4, но и другите алинеи, води до заключение, че частта от ал. 4, касаеща избора на изпълнителен член, е императивна и като цяло чл. 244 ТЗ урежда правомощия на съвета на директорите, за чието изземване от ЕСК/ОС няма основание нито в ТЗ, а още по-малко в специалния ЗПП. Същевременно към заявлението няма приложено решение на съвета за избор на нови изпълнителни членове на СД, което е условие, за което ДЛР следи служебно (чл. 23, т. 1, б. „*з*“ от Наредба № 1/2007г.).

Нещо повече, както се посочи по-горе, по отношение на публичните предприятия ТЗ има субсидиарно приложение, а ЗПП е специален закон. В чл. 18 от последния изрично е предвидено, че „*органът, упражняващ правата на държавата, не се намесва в управлението или в текущата оперативна дейност на публичното предприятие...*“, т.е. единоличният собственик на капитала на публично предприятие не разполага със законова възможност сам да избира изпълнителните директори, които

именно управляват публичното предприятие, а относно характера на тази норма няма съмнение, че тя е установена в обществен интерес и в този смисъл е императивна.

Предвид гореизложеното,

считам, че с настоящото заявление се прави опит за вписване на обстоятелства, които са резултат от незаконообразни решения на един държавен орган, действащ извън рамките на своята компетентност и правомощия, поради което моля да постановите отказ за вписването на заявените обстоятелства и обявяването на заявения акт.

С уважение:

